

конституційного права осіб – членів територіальної громади. Значене може створювати певні перешкоди безпосередній участі територіальної громади в створенні комунального пароплавства.

Мачкур Н.О.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри морського та митного права*

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ У СТВОРЕННІ КОМУНАЛЬНИХ ПАРОПЛАВСТВ В УКРАЇНІ

Світова економічна криза, в умовах глобалізації суспільних та соціально-економічних відносин, стала підґрунтям для переорієнтації основних цінностей та зумовила пошук країнами певної моделі економічного розвитку, яка могла б забезпечити національну конкурентоспроможність і орієнтувала б національну економіку кожної країни на перспективний шлях до зростання. Так, цією моделлю стала модель інноваційного розвитку, яка є тим фундаментом, який визначає економічну силу країни та її перспективи на світовому ринку (Амоша О.І., *Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення*, 2008, с. 28).

За останні роки в Україні створено умови для розвитку інноваційної діяльності – сформовано основи нормативно-правової бази та механізми здійснення інноваційної політики, а також створено умови для розвитку відповідної інфраструктури.

Проте, незважаючи на високий потенціал, інноваційна складова забезпечення економічного розвитку використовується не у повному обсязі. Стан інноваційної діяльності в Україні можна назвати кризовим, таким, що не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у країнах, для яких інноваційний розвиток є пріоритетним завданням економічної стратегії (Вівчар О. Й., Паранька Н. М. *Інноваційна діяльність в Україні та напрямки її розвитку*, Науковий вісник НЛТУ України, 2011, вип. 21.9, с. 184).

Інноваційна діяльність є однією з економіко-правових форм інвестиційної діяльності та є діяльністю, спрямованою на використання та комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок для розширення і відновлення номенклатури та поліпшення якості продукції, що випускається, удосконалення технології їхнього виготовлення з наступним впровадженням і ефективною реалізацією на внутрішньому та закордонному ринках.

Інноваційна діяльність в Україні регулюється низкою нормативно-правових актів різної юридичної сили – від законів до локальних нормативно-правових актів (Святоцький О. Д., Ревуцький С. Ф., *Правове забезпечення інноваційної діяльності в Україні: питання теорії і практики*, 2003, с. 14-20).

Одну з найважливіших ролей в національній економіці України відіграє морська галузь. Її розвиток та ефективне функціонування є необхідним чинником становлення України, як морської держави, сталого розвитку її транспортно-дорожнього комплексу і економіки у цілому.

На жаль, за роки незалежності України морська галузь перейшла у період остаточної стагнації. Тож великого значення набуває питання відродження морського флоту, адже це є важливим для національних і економічних інтересів України як морської держави. Великим ударом для економіки України може стати остаточно втрата пароплавної галузі, адже сьогодні вона існують на межі розорення і ліквідації. З цього боку виникає реальна потрібність інноваційно-інвестиційного механізму виведення судноплавної галузі з кризового стану, де одним із ймовірних шляхів, може бути створення судноплавних підприємств на базі комунальної власності, адже в економічному розвитку країни це набуває важливого стратегічного значення.

З огляду на проблеми морської галузі України, стає зрозумілим необхідність введення якісно нового, інноваційно-інвестиційного або інноваційно-правового механізму за допомогою якого стане можливим створення та функціонування пароплавств на базі комунальної власності. Ідея створення комунальних пароплавств в Україні досить цікава, але, як в теоретичному, так і практичному ключі існує ряд проблем, що стосується втілення цієї ідеї у життя. Варто зазначити, що в Україні ще має досить великий потенціал, і цим ватро скористатися, щоб підняти економіку країни на якісно новий рівень, а зробити це можливо саме за допомогою пароплавств, створених на базі комунальної власності.

У даному ключі інноваційна діяльність повинна бути спрямована на отримання нових наукових знань про функціонування комунальних пароплавств, про практику створення сучасних комунальних пароплавств за кордоном, іноземне законодавство щодо їхнього утворення та функціонування, про досвід та проблемні аспекти діяльності таких підприємств. Ці знання дадуть змогу розробити нові та вдосконалити вже існуючі технології створення комунальних пароплавств, а також відшукати інноваційні шляхи вдосконалення їхньої діяльності для успішного функціонування, що без сумніву буде значним внеском у розбудову України як морської держави.

Наукові пропозиції повинні стосуватися вдосконалення діючого законодавства щодо організаційно-правових засад створення та механізму діяльності комунальних пароплавств, заснованих на власності територіальних громад, встановлення сприятливих умов для здійснення ними морської діяльності з метою задоволення потреб народу України та економіки країни, посилення позиції України серед провідних морських держав, як

це передбачено Морською доктриною України до 2035 року в якості пріоритетів національних інтересів України у сфері морської діяльності.

Повертаючись до інноваційної діяльності, головною метою якої є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку і використання науково-технічного потенціалу країни, варто зазначити, що на сьогодні в Україні рівень використання інноваційного потенціалу є недостатнім. Розвиток інноваційної діяльності повинен стати невід'ємною складовою частиною реформування економіки країни. Лише за даної умови можна говорити про інновації у окремих секторах економіки країни, зокрема у морській галузі, а отже, і стане можливим досягнення кінцевого результату інноваційної діяльності у даному напрямку, тобто пошук інноваційних шляхів вдосконалення діяльності пароплавств на території України.

Русских Т. В.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри морського та митного права*

РОЛЬ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ У ФОРМУВАННІ КОМУНАЛЬНИХ ПАРОПЛАВСТВ

Власність як юридична категорія, що відповідає на питання «чиє», вимагає наявності суб'єкта відповідного права (Рахмилович В. А. К разработке проблем государственной собственности // Право собственности в условиях совершенствования социализма. – М., 1989. – 128 с. – с.13). У чинному законодавстві про власність суб'єктний склад права власності поставлено в безпосередній залежність від форм власності (Дзера О. В. Деякі теоретичні та практичні питання права власності в Україні // Збірник рішень та арбітражної практики Вищого господарського суду України. – 1996. – № 1. – с. 205).

Економічна основа місцевого самоврядування тісно пов'язана з демографічними і територіальними основами місцевого самоврядування (Постовой Н. В. Муниципальное право России. – М.: Новый юрист, 1998. – 350 с., с. 80). Суб'єктом права комунальної власності в Україні на конституційному рівні визнані територіальні громади сіл, селищ, міст, районів у містах (ст. ст. 140, 142, 143 Конституції України). У часи римської юриспруденції суб'єктом права комунальної власності зазвичай визнавали адміністративно-територіальне утворення (Первомайский О. Перспективы развития коммунальной собственности в Украине // Підприємство, господарство і право. – 2001. – № 2. – с. 32).

Територіальна громада – це жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох